

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314203379
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2017:6314203379.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o. so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanému D. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, H. H., zast. JUDr. Michal Matala, advokát so M. Rázusa 19, Lučenec, IČO: 42 306 141, za účasti osobitného subjektu, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, o zaplatenie 1 058,50 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému a osobitnému subjektu trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou dňa 16.04.2014 sa žalobca domáha, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu vo výške 1 058,50 Eur spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 649,62 Eur od 10.04.2014 do zaplatenia a súčasne ho zaviazal nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za žalobu a v trovách právneho zastúpenia.

2. V žalobe v podstate uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa XX.XX.XXXX úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj zmluva), ktorou sa zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úverový rámec vo výške 1 000,- Eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť mu v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve a zároveň zaplatiť dohodnuté úroky. V rámci jednotlivých splátok úveru je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej aj ÚP). Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Žalovaný týmto konaním porušil ustanovenia ÚP.

3. Žalobca vyzval žalovaného dňa 28.08.2012 na úhradu dlžnej sumy vo výške 781,14 Eur spolu s upozorením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania návrhu na súd predstavuje dlh žalovaného 1 058,50 Eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby na súd dlžnú sumu neuhradil.

4. Žalobca pripojil k návrhu listinné doklady, a to splátkový kalendár č. XXXXXXXXXXXX, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, úverové zmluvné podmienky, žiadosť o zmenu výšky úverového rámca, výzvu na

splatenie celého dlhu zo dňa 28.08.2012, poštový podací hárok, výpis z účtu VS XXXXXXXXXX a osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty svojho právneho zástupcu.

5. Na základe výzvy súdu zaplatil žalobca súdny poplatok za žalobu vo výške 63,- Eur.

6. Podaním doručeným súdu dňa 25.07.2014 sa žalovaný vyjadril k uplatnenému nároku žalobcu. Uviedol, že si nie je vedomý záväzku voči navrhovateľovi tak, ako si ho uplatnil žalobca. Existenciu uplatneného nároku neuznáva v celom rozsahu. Vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku. Vzhľadom na uvedené považuje uplatnený nárok za nedôvodný a žiadal, aby ho súd v plnom rozsahu zamietol.

7. Podaním doručeným súdu dňa 01.10.2014 žalobca doplnil odôvodnenie svojej žaloby. V podaní uviedol, že zmluvný úrok vo výške 26,52 % ročne si uplatňuje na základe ustanovení sadzovníka poplatkov a odmien, ktoré tvoria súčasť metodického príručky. K podaniu priložil príručku pre držiteľa karty, ktorej súčasťou je aj sadzovník poplatkov a úrokov.

8. Dňa 03.10.2014 bol súdu doručený žaloba na vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného z dôvodu ochrany jeho spotrebiteľských práv v konaní pred súdom.

9. Podaním doručeným súdu dňa 15.12.2014 žalovaný prejavil súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

10. Podaním doručeným súdu dňa 09.01.2015 sa vedľajší účastník na strane žalovaného vyjadril k uplatnenému nároku. Uviedol, že v predmetnom konaní ide o spotrebiteľský vzťah. Je toho názoru, že zmluvným ustanovením o uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere bolo spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie úveru na obstaranie kúpy tovaru v hodnote 8 223,- Sk, vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý vôbec nežiadal a nemal možnosť vylúčiť uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Toto ustanovenie je ukryté a napísané tak drobným písmom, že pre priemerného spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy je takmer nemožné si ho všimnúť. Vzhľadom na to vedľajší účastník tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere nebola uzatvorená na základe slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovaného, a preto je absolútne neplatná. Samotná zmluva o revolvingovom úvere nespĺňa náležitosti vyžadované § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. Nemožno ani hovoriť o písomnej forme zmluvy, nakoľko k prijatiu návrhu na uzatvorenie zmluvy dochádza konkludentne, a teda nie na základe písomnej zmluvy, ktorú zákon v danom prípade vyžaduje. Podľa názoru vedľajšieho účastníka spotrebiteľ nemal v čase poskytnutia úveru, o ktorý žiadal, žiadne informácie o podmienkach poskytnutia revolvingového úveru. Zmluvná podmienka o dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spôsobuje následky, že spotrebiteľ by nemohol uzavrieť zmluvu o úvere, pokiaľ by odmietol revolvingový úver, nakoľko táto podmienka je predtlačená. V danom prípade teda vôbec nie je podstatné, či dôjde k čerpaniu revolvingového úveru, lebo spotrebiteľovi je daný produkt, o ktorý vôbec nežiadal a nemá prehľad o podmienkach, ktoré sú spojené s využitím kreditnej karty. Takéto vnucovanie produktov spotrebiteľovi a viazanie produktov je nekalou obchodnou praktickou a je jednoznačne v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku. Zmluvnú podmienku o uzavretí revolvingového úveru, ako aj všetky podmienky, ktoré sa netýkajú pôvodnej úverovej zmluvy, preto považuje za neplatné. Vedľajší účastník na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/14/2013 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/374/2012. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal vedľajší účastník, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

11. Podaním doručeným súdu dňa 23.01.2015 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu vedľajšieho účastníka a žalovaného. Uviedol, že spolu s podpisom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zmluvné strany uzavreli aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru tak, ako to vyplýva z ustanovení úverovej zmluvy. Nakoľko revolvingový úver sa platí samostatne, samotný revolvingový úver má iné číslo, a to XXXXXXXXXX. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom zmluvy o úvere. Má však odloženú účinnosť do budúcnosti, a to do uskutočnenia aktivácie karty zo strany žalovaného. Uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere však priamo žiadne práva a povinnosti žalovanému nevznikli, lebo pre účinnosť revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany žalovaného. K aktivovaniu karty môže dôjsť len vedomým konaním žalovaného - zavolaním na telefónne číslo a uvedenie identifikačných

údajov. Žalobcovi uzatvorením predmetnej zmluvy vzniklo jedine právo zaslať žalovanému úverovú kartu pri splnení preddefinovaných podmienok uvedených v ÚP. V súlade s ustanoveniami zmluvy žalobca zaslal žalovanému kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickou príručkou, na základe čoho žalovaný kartu aktivoval a následne aj čerpal fin. prostriedky. Z uvedených skutočností vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená s odkladacou podmienkou a je účinná až po tom, ako žalovaný svojim konaním aktivuje kartu a čerpá tento úver. Nejedná sa teda o plnenie žalovanému vnútené alebo skryté, pretože žalovaný sa sám musí rozhodnúť, či tieto finančné služby využije alebo nie. Je zrejmé, že žalovaný mal v úmysle uzatvoriť revolvingovú zmluvu a na jej základe čerpať revolvingový úver, keď samotný žalovaný slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručенú kartu, z ktorej následne čerpal revolvingový úver poskytnutý mu na tento účel zo strany žalobcu.

12. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t. j. skutočnosť, že žalobca a ani žalovaný nemôžu vedieť a ani nevedia v čase uzatvorenia zmluvy určiť dokedy a v akej výške bude poskytnutý úver čerpaný, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri tomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola dohodnutá na 497,91 Eur s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 19,92 Eur. Následne na základe žiadosti žalovaného o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 02.06.2009 bol úverový rámec navýšený na sumu 1 000,- Eur. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru je tiež potrebné uviesť, že pokiaľ ide o počet splátok, ani tento nie je možné vopred dohodnúť, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. Žalovaný bol povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver, a to v pravidelných mesačných splátkach k 20.-temu dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20.-temu dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu, a teda k poskytnutiu revolvingového úveru. K prvému čerpaniu revolvingového úveru došlo dňa 14.11.2007 a prvá splátka tak bola splatná dňa 20.12.2007. Pri revolvingovom úvere nie je možné priamo a vopred určiť výšku RPMN, ako aj ďalšie údaje závislé od čerpanej sumy, pretože úver sa v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle žalovaného, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Toto tvrdenie a výnimka z povinnosti uvádzania RPMN a nadväzujúcich údajov vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 z 27.01.2011. Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v sadzobníku poplatkov, ktorý bol súčasťou metodickej príručky. Ako vyplýva z predloženého splátkového kalendára, žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru. Žalobca následne v zmysle ods. 4 hlavy 7 ÚP zosplatnil poskytnutý úver ku dňu 28.08.2012, kedy vyzval na žalovaného na úhradu zostatku poskytnutého úveru.

13. Žalobca ďalej uviedol, že s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia § 101 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník alebo ďalej aj skrátene O.z.) a § 397 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník alebo ďalej aj v skratke Obch. z.), pohľadávka uplatňovaná v návrhu nie je premlčaná, pretože premlčacia lehota začala plynúť až dňom zosplatnenia úveru a ku dňu podania návrhu ešte neuplynula. Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1 058,50 Eur, ktorá pozostáva z nasledovných položiek: istiny vo výške 649,62 Eur, úroku vo výške 383,71 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 12,80 Eur, úroku z omeškania vo výške 3,43 Eur a poplatku za výpis z účtu vo výške 8,94 Eur. Pokiaľ ide o náležitosti vyžadované pre zmluvu o revolvingovom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. žalobca uviedol, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobca k podaniu priložil splátkový kalendár zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a metodickú príručku.

14. Žalobca doručil súdu dňa 06.02.2015 podanie, ktoré obsahovalo aj námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. V námietke uviedol, že s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo/135/2013 zo dňa 21.10.2013 má za to, že združenie sa v predmetnom konaní nestalo vedľajším účastníkom na strane žalovaného s ohľadom na štádium konania, v ktorom bol vstup do konania zo strany združenia vykonaný (v rámci tzv. skráteneho konania). Ak teda združenie oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, nenastali urobením tohto úkonu účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, a teda neexistuje procesne relevantný dôvod na to, aby súd vedľajšiemu účastníkovi doručoval písomnosti týkajúce sa konania.

15. Súd uznesením č.k. 4C/113/2014-83 zo dňa 23.02.2015 pripustil vstup vedľajšieho účastníka, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, do konania na strane žalovaného.

16. Podaním doručeným súdu dňa 10.03.2015 sa žalovaný vyjadril k žalobe a jej doplneniu. Uviedol, že uplatnený nárok neuznáva; žiadal, aby ho súd v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania. Zmluvu o revolvingovom úvere považuje za absolútne neplatnú z dôvodu nedodržania zákonom predpísanej písomnej formy, ako aj z dôvodu, že nebola uzatvorená na základe slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovaného. Zmluva o revolvingovom úvere mu bola vnútená a nemal možnosť vylúčiť jej uzavretie. Predmetné zmluvné dojednanie je ukryté a napísané tak drobným písmom, že pre priemerného spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy je takmer nemožné si ho všimnúť. Žalovaný ďalej namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa náležitosti § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. Ďalej poukázal na ust. § 52 ods. 2 O.z. v znení účinnom od 01.04.2015, v zmysle ktorého je na predmetný vzťah potrebné aplikovať prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatná, žalobca má právo domáhať sa vrátenia sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru a čiastkovými úhradami žalovaného. Vo vzťahu k takto určenému nároku vzniesol žalovaný námietku premlčania.

17. Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 12.03.2015, na ktoré predvolal strany sporu. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti vedľajšieho účastníka, ktorý sa vopred ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Strany sporu pri výsluchu na pojednávaní trvali na svojich písomných vyjadreniach. Žalovaný uviedol, že zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX podpísal dobrovoľne, nikto ho k tomu nenútil. Zo strany žalobcu mu bola zaslaná úverová karta, ktorú si následne telefonicky aktivoval. So súhlasom súdu bol žalovanému predložený doklad z č. I. 13 označený ako „žiadosť o zmenu výšky úverového rámca“, pričom po nahliadnutí do spisu žalovaný konštatoval, že na uvedenom doklade môže byť jeho podpis. V priebehu pojednávania si žalovaný uplatnil náhradu trov konania.

18. Rozsudkom č.k. 4C/113/2014-118 zo dňa 26.03.2015 súd vo výroku I. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 058,50 Eur spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 649,62 Eur od 10.04.2014 do zaplatenia, pričom súd povolil žalovanému splácať sumu 1 058,50 Eur spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 649,62 Eur od 10.04.2014 až do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- Eur zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky; vo výroku II. súd zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za žalobu vo výške 63,- Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 922,29 Eur na účet právneho zástupcu žalobu vedený v Tatra banke, a.s., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, var. symbol XXXXXXXXXXXX, v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

19. Podaním doručeným súdu dňa 17.04.2015 podal žalovaný odvolanie proti rozsudku č.k. 4C/113/2014-118 zo dňa 26.03.2015. Uviedol, že má za to, že súd nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky uvedené na rube zmluvy a na samostatnom liste. Na základe uvedenej zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 7 401,- Sk (245,67 Eur), ktorý však nie je predmetom tohto konania. Podpisom úverovej zmluvy došlo podľa názoru okresného súdu zároveň v zmysle spodnej časti úverovej zmluvy aj k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok uvedených v hlave 8 úverových podmienok. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sa podľa okresného súdu stala platnou podpisom zmluvy o úvere a účinnou momentom aktivácie zaslanej karty, pričom podľa názoru okresného súdu ide o tzv. absolútny obchod v súlade s ust. § 261 ods. 6 písm. d/ zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), čo znamená, že na tento právny vzťah sa bez ohľadu na povahu zmluvných strán má podľa názoru okresného súdu obligatórne uplatniť právna úprava Obchodného zákonníka. S uvedeným záverom okresného súdu vyjadril žalovaný v odvolaní nesúhlas a ďalej okresnému súdu vytkol, že neakceptoval argumentáciu žalovaného a vedľajšieho účastníka, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zdôraznil, že žalobou doručenou súdu sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1 058,50 Eur s prísl. z titulu nesplateného revolvingového úveru. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že žalobca a žalovaný dňa XX.XX.XXXX uzatvorili zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 245,67 Eur, ktorý nie je predmetom tohto konania. Zároveň v danej zmluve žalobca vopred vnútil žalovanému ako spotrebiteľovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Z tlačiva zmluvy je zrejmé, že podpisom úverovej zmluvy sa žalovaný súčasne podpísal aj pod tú časť textu, ktorá sa týka iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. V závere zmluvy

je malým písomnom uvedené, že účastníci zmluvy podpisom úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Takýto spôsob uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 258/2001 Z. z.) ako aj z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je neakceptovateľný, pretože vzbudzuje pochybnosti o skutočnej (slobodnej a vážnej) vôli žalovaného vstúpiť uzavretím úverovej zmluvy súčasne do ďalšieho záväzkového vzťahu. Ak žalobca svoj písomný prísľub splnil tým, že žalovanému požičal peniaze tak, ako to preukazuje splátkovým kalendárom a za zmluvu o revolvingovom úvere považuje súhlas na úverovej zmluve bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., tak podľa názoru žalovaného, takto dojednaná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. pre nedodržanie písomnej formy. Žalovaný v odvolaní ďalej zdôraznil, že súhlas s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou, pretože ako taký neobsahuje dohodu strán o výške úroku z úveru, výške úroku z omeškania, o poistnom a o poplatkoch. Potom na základne takéhoto neplatného právneho úkonu sú účastníci povinní navzájom si vydať to, čo si navzájom plnili, a to z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní na to, že z úverovej histórie je preukázané, že žalovaný využíval úverovú kartu a prostredníctvom výberu z bankomatu vyčerpал spolu sumu 1 524,46 Eur (bez písomnej zmluvy) a žalobcovi zaplatil 1 898,43 Eur, čo znamená, že žalovaný nemusí už žalobcovi nič vrátiť. Vo vzťahu k takto kvalifikovanému nároku (ako nároku vyplývajúceho z bezdôvodného obohatenia) žalovaný vzniesol aj námietku premlčania, s ktorou sa okresný súd nevysporiadal. V závere odvolania žalovaný zdôraznil, že trvá na tom, že uplatnený nárok je premlčaný s poukazom na § 107 Občianskeho zákonníka a s ohľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietá a aby priznal žalovanému právo na náhradu trov prvostupňového konania, ako aj právo na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13Co/461/2015-143 zo dňa 20.09.2016 zrušil rozsudok č.k. 4C/113/2014-118 zo dňa 26.03.2015 a vrátil vec súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení o. i. uviedol, že pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že podpisom Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX nedošlo dňa XX.XX.XXXX k platnému uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, tak jeho odvolacia námietka je opodstatnená, pretože nebola dodržaná zákonom vyžadovaná písomná forma tejto zmluvy podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ak teda okresný súd dospel k záveru, že „z vykonaného dokazovania vyplynulo, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť predmetná zmluva o revolvingovom úvere v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z. a že vykonaným dokazovaním nezistil nedostatky zmluvy o revolvingovom úvere, preto nebolo potrebné vykonať dokazovanie ohľadom vznesenej námietky premlčania, ktorá sa má týkať bezdôvodného obohatenia predstavujúceho rozdiel medzi celkovým čerpaním poskytnutého revolvingu zo strany žalovaného a sumou, ktorú žalovaný uhradil žalobcovi“ s odôvodnením, že v danom prípade bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu nevzniklo, s takýmto vyhodnotením zisteného skutkového stavu a následným právnym posúdením veci okresným súdom sa nemožno stotožniť, pretože nie je správne. V konaní bolo nesporne preukázané uzavretie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá je typovou spotrebiteľskou zmluvou (§ 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy) a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sa však podanou žalobou nedomáha plnenia na základe uvedenej úverovej zmluvy, ale na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá mala byť podľa okresného súdu uzatvorená takým spôsobom, že podpisom Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX došlo „v zmysle spodnej časti úverovej zmluvy aj k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok stanovených v hlave 8 úverových podmienok, na základe ktorých bola žalovanému zaslaná úverová karta s výzvou k jej aktivácii“. Oboznámením sa s obsahom predmetnej Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX odvolací súd zistil, že v spodnej časti predmetnej zmluvy o úvere je na konci textu písaného drobným písmom medzi bodom XX a XX W. uvedené, že: „P. a spoločnosť U. B. J., a.s. podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvu o RÚ, a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., inak s úverovým rámcom vo výške 30 000 Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1 200 Sk. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.“ Z uvedeného je zrejme, že vyššie citované „dojednanie“ Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo

dňa XX.XX.XXXX obsiahnuté vo vopred pripravenom texte Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vnútilo žalovanému - spotrebiteľovi aj uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere bez toho aby sa vyžadoval osobitný prejav vôle žalovaného spotrebiteľa na uzavretie takejto zmluvy. Zmluvné dojednanie o súčasnom uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere zakomponované žalobcom do predtlačovej formulárovej zmluvy o úvere neumožňovalo spotrebiteľovi uzatvoriť zmluvu o úvere bez toho, aby nebol súčasne vmanipulovaný do prejavu vôle uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere. Takéto konanie žalobcu napĺňa znaky nekalej obchodnej praktiky a zároveň spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného spotrebiteľa, a to bez ohľadu na to, či si žalovaný aktivoval zaslanú úverovú kartu a na jej základe čerpal úverové prostriedky, alebo nie. Okrem toho tak, ako bolo vyššie uvedené, zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX trpí nedostatkom písomnej formy, ktorý nemôže zhojiť to, že žalobca do ťažko čitateľného textu úverovej zmluvy napísaného drobným písmom začlenil dojednanie o súčasnom uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere s neurčitým odkazom na úverový rámec a výšku mesačnej splátky, pretože pokiaľ zákon č. XXX/XXXX Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy vyžadoval pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu s následkom neplatnosti zmluvy v prípade nedodržania požiadavky písomnej formy (§ 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z.), tak táto požiadavka písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane zmluvy o revolvingovom úvere vyplývala z požiadavky zvýšenej ochrany spotrebiteľa. V každom prípade je však s neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere spojený vznik bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde sa uvádza: „Bездôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.“ Na uvedené ustanovenie nadväzuje ust. § 457 Občianskeho zákonníka, kde sa uvádza: „Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.“ Úlohou okresného súdu bolo teda zistiť v akej celkovej sume čerpal žalovaný úver na základe neplatnej Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a koľko z uvedenej sumy žalovaný žalobcovi vrátil; (z odseku 3, strana 7 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že tieto skutočnosti okresný súd zistil, nevyhodnotil ich ale v kontexte s neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú ani konštatoval). Na základe uvedeného zistenia mal potom okresný súd ustáliť, či má ešte žalovaný vo vzťahu k žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia dlh alebo nie. Následne, v prípade kladnej odpovede mal okresný súd posúdiť, či námietka premičania vznesená žalovaným (správne v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje premičanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia), bola vznesená dôvodne. Okresný súd však zistený skutkový stav nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho zistený skutkový stav nesprávne právne posúdil, preto sú jeho závery predčasné a nesprávne.

21. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, ako aj listinných dokladov pripojených k žalobe tak, ako sú uvedené vyššie, a to splátkového kalendára č. XXXXXXXXXXXX, úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, žiadosti o zmenu výšky úverového rámca, výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 28.08.2012, poštového podacieho hárku, výpisu z účtu VS: XXXXXXXXXXXX, metodické príručky, ďalej oboznámením písomných vyjadrení účastníkov konania a vylúčením žalobcu a žalovaného.

22. Súd pri rozhodovaní o žalobe vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

23. Podľa § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzatvorení zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

29. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

30. Súd konštatuje, že od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z., ktorý v záujme zachovania právnej istoty a kontinuity obsahuje ustanovenie § 470 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. v čase svojho vstupu do konania dňa 03.10.2014 splnilo všetky podmienky, ktoré pre neho zákon v tom čase vyžadoval. Účinky vstupu tohto subjektu do konania ostali v zmysle § 470 ods. 2 C.s.p. zachované a vzhľadom na absenciu akéhokoľvek ustanovenia, ktoré by s účinnosťou od 01.07.2016 vylučovalo vedľajších účastníkov z konania, musí súd s týmto subjektom naďalej konať. S ohľadom na neexistenciu ustanovení o vedľajšom účastníkovi v Civilnom sporovom poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.) bolo potrebné podradiť Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z. pod osobitný subjekt, ktorý svojim obsahom je najbližší pôvodnému pojmu vedľajšieho účastníka tak, ako ho poznal Občiansky súdny poriadok. Z vyššie uvedených dôvodov preto nebol potrebný súhlas žalovaného so vstupom osobitného subjektu do konania na jeho stranu, keďže osobitný subjekt už predtým do konania platne vstúpil, a v danom prípade je potrebné v súlade s ustanovením § 470 ods. 2 C.s.p. zachovať procesnú kontinuitu.

31. Na základe vykonaného dokazovania má súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel žalovaný so žalobcom v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky uvedené na rube zmluvy a na samostatnom liste (strany 2 a 3), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 7 401,- Sk (245,67 Eur), ktorý nie je predmetom tohto konania. Podpisom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zároveň v zmysle spodnej časti úverovej zmluvy došlo k

uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok stanovených v hlave 8 úverových podmienok. Na základe týchto ustanovení bola žalovanému zaslaná úverová karta s výzvou k jej aktivácii, ako aj metodická príručka k úverovej karte. Súčasťou metodickej príručky bol aj sadzobník poplatkov spojených so zmluvou o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sa stala platnou podpisom zmluvy a účinnou momentom aktivácie zaslanej úverovej karty a prvého čerpania jej prostredníctvom, t. j. 14.11.2007. V zmysle ods. 7 hlavy 8 je uzavretá na dobu neurčitú. Momentom účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere I. sa v zmysle ods. 7, hlavy 9 úverových podmienok stanú pre účastníkov tohto vzťahu záväzné ustanovenia hlavy 8, 9, 10, 11 úverových podmienok a metodickej príručky. Žalovanému bol poskytnutý úverový rámec vo výške 497,91 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 26,52 % (2,21 % mesačne) stanovenej v zmysle ods. 4 hlavy 8 úverových podmienok s poukazom na aktuálny sadzobník navrhovateľa, s výškou mesačných splátok určených v súlade s ods. 4 hlavy 8 úverových podmienok ako 4 % z výšky dohodnutého úverového rámca a splatnosťou prvej splátky najneskôr do 20.-teho dňa nasledujúceho mesiaca po čerpaní. Úverový rámec bol na základe žiadosti žalovaného zvýšený dňa 02.06.2009 na sumu 1 000,- Eur.

32. Ako vyplýva z úverovej histórie, žalovaný vyčerpal prostredníctvom úverovej karty sumu vo výške 1 524,46 Eur. Žalovaný uhradil žalobcovi splátky v celkovej výške 1 898,43 Eur. Keďže žalovaný neuhradil vyčerpaný úverový rámec riadne a včas, žalobca dňa 28.08.2012 uplatnil svoje právo v zmysle ods. 4 hlavy 7 ÚP, § 506 Obchodného zákonníka a požadoval okamžité splatenie poskytnutých úverových prostriedkov s príslušenstvom. Žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 058,50 Eur (vyčíslená ku dňu 09.04.2014) skladajúcu sa z istiny vo výške 649,62 Eur, úroku vo výške 383,71 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 12,80 Eur, úroku z omeškania vo výške 3,43

Eur a z poplatku za výpis z účtu vo výške 8,94 Eur. Žalobcovi nebola dlžná suma zo strany žalovaného uhradená.

33. Súd konštatuje, že na danú zmluvu o revolvingovom úvere sa vzťahujú ustanovenia § 52 - § 60 zákona č. 40/1964 Zb. zavedené zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník zavedením inštitútu spotrebiteľských zmlúv. Piata hlava zákona č. 40/1964 Zb. (§ 52 - § 60) bola zavedená zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Uvedenou novelizáciou došlo k prebratiu (transpozícii) smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR. Smernica je „záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a prostriedkov sa ponecháva na vnútroštátne orgány“ (čl. 249 pododsek 3 ZES). Smernica je teda adresovaná členským štátom (a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám ako nariadenie), ktoré majú povinnosť ju transponovať (prebrať) v predpísanej lehote do svojho vnútroštátneho právneho poriadku. Môže samozrejme nastať aj situácia, že právo členského štátu bolo v súlade so smernicou už pred jej prijatím, a preto nie je potrebné ju osobitne prebrať do vnútroštátneho právneho poriadku, čo musí ale členský štát v prípade sporu preukázať. Členské štáty si pri transpozícii smernice zachovávajú určitú mieru diskrečnej právomoci a sú viazané iba cieľom preberanej smernice, a teda nie prostriedkami na jeho dosiahnutie. Judikatúra Súdneho dvora rozlišuje dve možnosti aplikácie smerníc: 1. nepriama aplikácia smernice na účely interpretácie vnútroštátneho práva, ktorá bez ohľadu na priamy účinok smernice umožňuje účastníkovi konania žiadať, aby súdny alebo správny orgán vykladal vnútroštátne právo v súlade s ustanoveniami a cieľmi smernice (tzv. eurokonformný výklad), 2. priama aplikácia, ktorá vychádza z priameho účinku smernice a na základe ktorej fyzickej alebo právnickej osobe, resp. členskému štátu vyplývajú priamo zo smernice konkrétne práva, resp. povinnosti.

34. Aplikácia smernice založená na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva umožňuje účastníkovi vnútroštátneho súdneho alebo správneho konania dosiahnuť podobný výsledok, aký by dosiahol v prípade priamej aplikácie smernice, ktorá je oveľa komplikovanejšia. Vnútroštátne orgány aplikácie práva sa majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva (t. j. jeho výklad v súlade so smernicou), aby sa tak zabezpečil „reálny účinok“ smernice bez ohľadu na to, či ustanovenia použité pri výklade majú alebo nemajú priamy účinok. Súd členského štátu môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. Nepriama aplikácia smerníc na účely interpretácie sa vzťahuje aj na vnútroštátnu judikatúru. Po preverení smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 možno konštatovať, že cieľom smernice je zabezpečiť, aby zmluvy uzatvorené so spotrebiteľmi neobsahovali nekalé podmienky. Rozsah zmlúv, na ktoré sa uvedená smernica vzťahuje, možno vyvodiť len z cieľov smernice uvedených v úvodných častiach, ako aj z ustanovenia článku 2. Z uvedených častí vyplýva, že smernica sa vzťahuje na zmluvy medzi predajcom tovaru alebo dodávateľom služieb na jednej strane a ich spotrebiteľom na strane druhej. Ustanovenie § 52 zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom do 31.12.2007 nedokonale transponovalo smernicu Rady 93/13/EHS, keď obmedzilo spotrebiteľské zmluvy výhradne na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvy podľa § 55 zákona č. 40/1964 Zb. Tunajší súd poukazuje aj na rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach C-106/89 zo dňa 13.11.1990 a C-14/83 zo dňa 10.04.1984, kde Súdny dvor ustálil nepriamy účinok smernice v podobe povinnosti pri uplatňovaní vnútroštátneho práva, či už boli dotknuté ustanovenia prijaté pred smernicou alebo až po nej. Vnútroštátny súd, od ktorého sa vyžaduje ich výklad, musí tieto ustanovenia, pokiaľ je to možné, vykladať so zreteľom na znenie a účel smernice, aby sa dosiahol výsledok, ktorý sa ňou sleduje a bol tak v súlade s tretím odsekom článku 189 Zmluvy. Keďže zo smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 jednoznačne vyplýva, že jej účelom je poskytnúť ochranu spotrebiteľovi v zmluvách medzi predajcom tovaru alebo dodávateľom služieb na jednej strane a ich spotrebiteľom na strane druhej, súd dospel k názoru, že ustanovenie § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. účinné od 01.04.2004 do 31.12.2007 je potrebné vykladať tak, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, a teda ustanovenie § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. je potrebné aplikovať aj na zmluvu o úvere uzavretú medzi účastníkmi tohto konania (stranami sporu) dňa XX.XX.XXXX.

35. Súd preskúmal zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o revolvingovom úvere je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Zmluva napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy predvídané v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho

zákonníka. Ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela. Zmluvnými stranami sú dodávateľ, žalobca, ktorého predmet činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, teda koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015, sp. zn. 3 MCdo/14/2014).

37. V súlade s ustanovením § 52 ods. 2 tretej vety O.z., ako aj s poukazom na závery uvedené v citovanom rozsudku NS SR, sa na úpravu predmetného právneho vzťahu vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

38. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v jeho uznesení č.k. 13Co/461/2015-143 zo dňa 20.09.2016, ako aj s poukazom na ustanovenie § 391 ods. 2 C.s.p. súd konštatuje, že zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je potrebné považovať za neplatnú, keďže ako bolo uvedené vo výroku odvolacieho súdu : "Zmluvné dojednanie o súčasnom uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere zakomponované žalobcom do predtlaču formulárovej zmluvy o úvere neumožňovalo spotrebiteľovi uzatvoriť zmluvu o úvere bez toho, aby nebol súčasne vmanipulovaný do prejavu vôle uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere. Takéto konanie žalobcu napĺňa znaky nekalej obchodnej praktiky a zároveň spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného spotrebiteľa, a to bez ohľadu na to, či si žalovaný aktivoval zaslanú úverovú kartu a na jej základe čerpal úverové prostriedky, alebo nie. Okrem toho, tak ako bolo vyššie uvedené, zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX trpí nedostatkom písomnej formy, ktorý nemôže zhojiť to, že žalobca do ťažko čitateľného textu úverovej zmluvy napísaného drobným písmom začlenil dojednanie o súčasnom uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere, s neurčitým odkazom na úverový rámec a výšku mesačnej splátky, pretože pokiaľ zákon č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy vyžadoval pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu s následkom neplatnosti zmluvy v prípade nedodržania požiadavky písomnej formy (§ 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z.), tak táto požiadavka písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane zmluvy o revolvingovom úvere vyplývala z požiadavky zvýšenej ochrany spotrebiteľa.". Súd teda konštatuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je v zmysle § 39, 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka neplatná pre rozpor s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., teda pre nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy.

39. Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že záväzkový vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý je predmetom tohto konania, nemožno posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a naňho nadväzujúcich predpisov, ale podľa predpisov o bezdôvodnom obohatení, ktorým je v zmysle § 451 ods. 2 O. z. aj plnenie z neplatného právneho úkonu, pričom ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 O. z.). Zo splátkového kalendára predloženého žalobcom vyplýva, že poskytol žalovanému peňažné prostriedky v celkovej výške 1 524,46 Eur (položka istina), pričom pred začatím konania žalovaný celkovo uhradil sumu 1 898,43 Eur. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému tak bola v celom rozsahu uhradená.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

41. V konaní si žalovaný a osobitný subjekt uplatnili nárok na náhradu trov konania.

42. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C.s.p., keď v spore úspešnému žalovanému a osobitnému subjektu priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 362 1 C.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 127 ods. 1 C.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať žalobu na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.